

Hayallerimle Gömün Beni

– Filiz · 14 Ekim 2025

HAYALLERİMLE GÖMÜN BENİ

Bir gün sessizce gidersem,
Arkamdan kimse adımları anmasın.
Ne bir dua eksik olsun,
Ne de bir gözyaşı fazla.
Yorgunum... hem de öyle bir yorgunluk ki,
Toprak bile dinlenmek ister üstümde.

Hayallerimle gömün beni,
Kırılmış düşlerimi sarın kefenime.
Biraz yarım kalmış söz koyun yanıma,
Biraz da tutulmamış yemin.
Belki toprağın altında tamamlanırım.

Ömrümün her köşesi hüsrana kokar,
Gül diktiğim her bahçede diken büyüdü.
Birini sevdim, adını anmadan;
Birini unuttum, kalbimden sökmeden.

Œimdi sadece sessizlik biliyor içimdeki yangını.

Geceler boyu konuŒtum kendi glgemle,
Biraz dertleŒtik, biraz sustuk.
Her suskunluk bir mezar gibiydi,
İçine gmdüm olmayan umutları.
Kalbim kırık bir cam parçası,
Tutana kan olur, bırakana yara.

GidiŒim kolay sanmayın.
Ben glŒlerimi bile acıya borçluyum.
Bir yanım hep ocuk kaldı,
Diđer yanım mezar taŒına dnmŒ çoktan.
Ne kimseden helallik beklerim,
Ne de veda.
Ben çoktan öldüm,
Sadece nefesim kalmıŒ dünyada.

Hayallerimle gmn beni...
Kllerime dokunmayın.
Belki bir sabah kuŒ olur uarım,
Belki bir akŒam rzgr olup
Salarınıza dolanırım.

Ve bilinsin:
Ben yaŒarken deęil,
Unutulurken yandım.
Sevenim azdı, anlayanım hiç.
Dünyaya dar geldim,
Topraęa sığarım belki...

Hayallerimle gmn beni,
Bir taŒ koyun baŒ ucuma,
stne yazın sessizce:
"Bir kalp vardı burada,
Sevdi... ama tutamadı dünyayı."

Derya Filiz kyk 13.10.2025/ Ankara